

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **P. D.**, bytom M., zastúpenej *JUDr. Borisom Bednárom*, advokátom so sídlom v Poprade, Štefánikova 96/63, proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Prešove**, Námestie mieru 3, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 2011-397/1776-3/SP-ZV zo dňa 4. júla 2011, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 3S 51/2011-27 zo dňa 30. novembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 3S 51/2011-27 zo dňa 30. novembra 2011 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd konanie o nariadenie predbežného opatrenia zastavil, keď dospel k záveru, že v správnom súdnictve V. časť O.s.p. inštitút predbežného opatrenia nepozná a ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. odkazuje len na primerané použitie prvej, tretej a štvrtej časti O.s.p., pričom inštitút predbežného opatrenia je systematicky zaradený do druhej časti O.s.p.

Proti uzneseniu krajského súdu podala odvolanie žalobkyňa a žiadala, aby Najvyšší súd SR napadnuté uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedla, že vo svojom návrhu žiadala odložiť i vykonateľnosť rozhodnutia žalovaného. Uviedla, že ak dôjde k odstráneniu stavieb, tak nastane nenapraviteľný stav. Uviedla, že žalovaný v správnom konaní so žalobkyňou nekonal a že v zmysle zákona s ňou konať mal.

Žalovaný sa písomne k odvolaniu žalobkyne vyjadril a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil.

V posudzovanom prípade sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom krajského súdu o tom, že v konaní podľa piatej časti O.s.p. (správne súdnictvo) nemožno vydať predbežné opatrenie. V tejto súvislosti Najvyšší súd SR považuje za potrebné zdôrazniť, že zatiaľ i aplikačná prax rozhoduje v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR (viď. R 65/1998).

Inštitút predbežného opatrenia zákonodarca zakotvil do II. časti O.s.p., ktorú časť správny súd nemôže aplikovať vo svojej rozhodovacej činnosti, pretože ustanovenie § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. umožňuje súdu rozhodujúcemu v oblasti správneho súdnictva aplikovať primerane iba ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti O.s.p.

Odvolačný súd sa nemohol stotožniť s argumentáciou žalobkyne, že by krajský súd mal rozhodnúť aj o odklade vykonateľnosti rozhodnutí správnych orgánov, pretože takýto návrh skutočne podaný nebol a táto skutočnosť nevyplýva ani z obsahu návrhu žalobkyne na vydanie predbežného opatrenia. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že i návrh na odklad vykonateľnosti správnych orgánov musí mať svoje zákonné náležitosti.

Taktiež nie je náležité tvrdenie žalobkyne, že o návrhu na odklad vykonateľnosti musí krajský súd rozhodnúť písomným rozhodnutím. Z ust. § 250c ods. 1 veta posledná O.s.p. vyplýva, že ak predseda senátu nevyhoví žiadosti, upovedomí o tom účastníka. O takýto prípad však v konaní nejde.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd SR napadnuté uznesenie krajského súdu v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. za použitia ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ust. § 246c os. 1 veta prvá O.s.p. Žalobkyňa v odvolacom konaní úspech nemala a žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 13. júna 2012

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth